

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 633/2017-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. decembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Romanom Kašubom, Advokátska kancelária Kašuba spol. s r. o., Horná 41, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41 Cob 405/2015-909 z 1. februára 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED],
o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júna 2017 telefaxom a 10. júla 2017 poštou doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti

Občianskeho súdneho poriadku, pozn.) tým, že ju nevyzvali na doplnenie chýbajúcich náležitostí odvolania a nepoučili ju o následkoch neodstránenia týchto väd odvolania.

4. Sťažovateľka v sťažnosti ďalej uviedla, že aj napriek ňou uvedenému nezákonnému postupu okresného súdu a krajského súdu sťažovateľka sama podaním «... dňa 29.11.2016 doplnila odôvodnenie svojho odvolania proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 09.03.2015 č. k. 61 Cb/41/2011-781 uvedením toho v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, na ktoré bol Krajský súd v Banskej Bystrici povinný prihliadnuť a vziať ho pri svojom konaní a rozhodovaní v rámci odvolacieho konania do úvahy, pretože v predmetnom podaní sťažovateľa ako žalovaného doručeného Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 29.11.2016 (t.j. viac ako dva mesiace pred následným vyhlásením konečného rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 01.02.2017 č. k. 41 Cob/405/2015-909) nešlo o nové dovtedy neuvádzané dôvody odvolania, ale len o doplnenie ich odôvodnenia uvedením toho, v čom sťažovateľ ako žalovaný považuje postup súdu prvej inštancie a jeho rozsudok za nesprávne...

... Krajský súd v Banskej Bystrici v odôvodnení uviedol, že „odvolací súd na doplnenie odôvodnenia odvolania doručené žalovaným odvolaciemu súdu dňa 29.11.2016 neprihliadal“ ..., čím Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací porušil zákon, ustálenú judikatúru všeobecných súdov (napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/32/2005), princípy uvedené v CSP a princípy spravodlivosti a právo sťažovateľa ako žalovaného na spravodlivý proces resp. ústavné právo sťažovateľa ako žalovaného na súdnu ochranu...

Vzhľadom na vyššie - uvedené sme toho názoru, že Krajský súd v Banskej Bystrici... sťažovateľovi týmto svojim postupom a rozhodnutím (t.j. tým, že neprihliadol na odôvodnenie jeho odvolania a nijako sa s ním nevysporiadal vo svojom rozsudku zo dňa 01.02.2017 č. k. 41 Cob/405/2015-909) odňal právo na súdnu ochranu.».

5. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu garantované v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo sťažovateľa na spravodlivé súdne

konanie garantované v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 01.02.2017 č. k. 41Cob/405/2015-909 porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 01.02.2017 č. k. 41 Cob/405/2015-909 zrušuje a vec vracia Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.“

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania sťažnosti zistil, že sťažovateľka proti napadnutému rozsudku krajského súdu podala prostredníctvom okresného súdu 7. júla 2017 dovolanie, ktoré odôvodnila v podstate identickými dôvodmi, ktoré proti

tomuto rozhodnutiu uviedla aj v sťažnosti podanej ústavnému súdu. Ku dňu rozhodovania ústavného súdu nebolo o dovolaní sťažovateľky ešte rozhodnuté.

9. Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého vyčerpanie všetkých opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných právnych predpisov, neznamená samotné podanie oprávnenou osobou, ale až rozhodnutie o ňom príslušným orgánom (IV. ÚS 177/05).

10. Princíp subsidiarity vyjadrený v čl. 127 ods. 1 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodovať o uplatnených námietkach porušenia označených práv, ak je zrejmé, že sťažovateľka podala aj dovolanie, pričom v čase rozhodovania ústavného súdu nie je dovolacie konanie skončené. Sťažnosť bolo preto potrebné odmietnuť pre jej predčasnosť, keďže o ochrane označených práv, ktorých porušenie sťažovateľka namieta, bude vo vzťahu ku krajskému súdu rozhodovať ešte Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací.

11. Súbežné podanie dovolania a sťažnosti na ústavnom súde navodzuje situáciu, keď uvedený princíp subsidiarity síce vylučuje právomoc ústavného súdu, ale iba v čase do rozhodnutia najvyššieho súdu o dovolaní. Tejto situácii zodpovedá aplikácia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje.

12. Ústavný súd preto zaujal názor (podobne napr. I. ÚS 169/09, I. ÚS 237/09, I. ÚS 358/09), že v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) a súbežne podanej sťažnosti na ústavnom súde je sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o dovolaní.

13. Ústavný súd sa však v daných okolnostiach musel zaoberať aj úvahou, aké dôsledky bude mať pre sťažovateľku prípadné posúdenie jej dovolania najvyšším súdom ako dovolania neprípustného. Pre tento prípad ústavný súd majúci na zreteli účel základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy konštatuje, že v prípade procesného rozhodnutia najvyššieho súdu o dovolaní bude lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu.

14. A contrario potom platí, že v prípade vecného posúdenia a rozhodnutia najvyššieho súdu o dovolaní bude mať sťažovateľka k dispozícii už iba podanie sťažnosti ústavnému súdu týkajúcej sa tohto rozhodnutia za obvyklých podmienok.

15. Vzhľadom na uvedené sa ústavný súd podanou sťažnosťou meritórne nezaoberal, ale podľa zásady ratio temporis ju odmietol ako neprípustnú pre predčasnosť podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

16. Keďže sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o zrušení napádaného rozhodnutia krajského súdu je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľky (§ 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tejto časti sťažnosti už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2017